

en voldoeninggevende hobby.

Heemkunde maakt - en niemand zal dit bestrijden - heemkunde maakt het leven rijker.

Arnhem, april 1966.

M.A. van der Wijst.

Heemvrienden,

Sinds kort voorzitter van de heemkundekring van Gemert, valt mij de eer te beurt bij het 25-jarig bestaan van onze vereniging in dit jubileumnummer even stil te staan. Het is een eer die mijns inziens veeleer zou zijn toegekomen aan mijn helaas overleden voorganger, die door de duur van zijn functie tevens het eerste lustrum zou zijn ingegaan.

Vele leden, waarlijk pioniers op heemkundig gebied en wier liefde voor Gemert zeer groot was, zijn sinds de oprichting van de heemkundekring, van ons heengegaan. Sommigen werden gedwongen uit hoofde van hun beroep elders hun woonplaats te zoeken, met achterlating van dorp en bewoners waaraan zij zô gehecht waren, dat in hun hart een onmiskenbare aanhankelijkheid bewaard bleef.

Het blad "Gemerts Heem", waarin de periodieke artikelen grotendeels door oud-Gemertenaren verzorgd worden is hiervan een duidelijk bewijs.

Onze vereniging heeft, zoals vele andere verenigingen, haar voor- en tegenspoed gekend. Tijdens de bezettingsjaren werden, krachtens een verbodsbepaling, de activiteiten tijdelijk stopgezet, om eerst weer in 1956 uit deze "sluimerende" periode te ontwaken. Sindsdien is het ledenaantal vrij constant gebleven, waaruit blijkt dat onder een bepaald deel van de Gemertse bevolking een grote aanhankelijkheid leeft en dat een behoefte aan eigen heembeleving in sterke mate aanwezig is.

Deze belangstelling en sympathie rechtvaardigt een feestavond op deze herdenkingsdag, van goed Gemerts kaliber; een feestavond die sfeer en karakter van eigen streek zal moeten uitdragen. Het huidig bestuur heeft de overtuiging hieraan te

kunnen voldoen. Zij is dan ook verheugd op deze dag vele leden en genodigden te kunnen begroeten, opdat het aankweken van heembesef en liefde voor eigen streek, de populariteit van onze vereniging zal bevorderen, om des te meer "de Brabander"- "de Gemertenaar", te kunnen behoeden voor een uitstervende liefde voor zijn familie, zijn parochie, zijn gemeente met haar bewoners en diens gebruiken.

L. Bekkers,
Voorzitter.

WAAR IS ONZE OUDHEIDKAMER ?

Na 25 jaar werkzaamheid van de heemkundevereniging is deze vraag gewettigd. Helaas, ik kan U de weg niet wijzen. Er is nog geen tehuis voor de vele gebruiks- en kunstvoorwerpen en alle andere stille getuigen uit het verleden, waaronder zeer waardevolle, welke verspreid bij de bewoners van ons heem kunnen worden aangetroffen. De bereidheid om deze zaken voor langere tijd in bruikleen, of zelfs in eigendom, aan de heemkundekring af te staan is er zeker wel. Daarom was het voor het bestuur van de kring een zware slag, dat door de brand in de boerderij van "Dorus de Kander", aan de Lodderdijk, de vooruitzichten om te komen tot een geschikte en stijlvolle tentoonstellingsruimte in rook opgingen.

Deze boerderij bood met zijn vele karakteristieke, ruime bijgebouwen vele gunstige mogelijkheden. Dikke muren dempten het gedruis van het langs snellend verkeer. In de sfeer van een weldadige beslotenheid zouden bezoekers de taal van de stille getuigen van het Gemerts heem kunnen verstaan en bij ons medebestuurder, M. de Wit, een gastvrij onthaal en een tehuis gevonden hebben.

Maar wij kunnen ons niet veroorloven te blijven stilstaan bij wat "eens zo mooi had kunnen zijn". Het bestuur van de kring ziet naarstig uit naar een nieuwe oplossing, welke in de naaste toekomst gevonden moet worden, wil Gemert tussen Peelland en de Meierij de plaats handhaven, die onze gemeente in het verleden steeds ingenomen en behouden heeft.

Met Uw aller medewerking kunnen en zullen wij daarin slagen, want: "Gemert versaget nie" !

J. A. L. M. van den Broek,
Conservator.